

Gebarsten kruiken

Blijspel in twee bedrijven

door

MAJA REINDERMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBARSTEN KRUIKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAJA REINDERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

JAN VAN DANSIK - rijke idealist, aantrekkelijk, verstrooid.

LINDA - verzorgster, leidt tehuis. Verliefd op Jan.

MAGDA - deftige oude dame die denkt dat haar vroegere minnaar haar komt halen.

TOSCA - middelbare dame die ontkent kind te hebben, omdat die haar nooit komt opzoeken; kan niet tegen aanraken; "Alle ellende begint met aanraken," zegt zij.

KEES - loopt steeds met pluchen hond; vertrouwt alleen hond, weet meer van dieren dan van de toestand in de wereld etc. "Deze gaat tenminste niet dood," vindt hij.

PETER - jongeman; droomt ervan detective te worden; luistert alles af. Want: "Kennis is macht". Bewondert Tosca.

MARIE - middelbaar tot bejaard, hypochonder. Is hevig geïnteresseerd in ieders medische geschiedenis.

NINA - te lief voor deze wereld; middelbaar maar kinderlijk.

BETTY - jong meisje; brutaal.

BRECHTJE - jong meisje; verlegen. Is dubbelrol van Betty.

Plaats van handeling: recreatieruimte huize De Haven. Links deur naar slaapkamers, keuken en kantoor, rechts deur naar hal en naar buiten. Achter staat o.a. een kastje en is een raam met uitzicht op tuin.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

(In de recreatieruimte van Huize "De Haven" is Kees aan de grote tafel rechts op het toneel met een legpuzzel bezig en zit Nina - strik in het haar, duim in de mond - in een kleurboek te kleuren. De pluchen hond van Kees zit op tafel. In de zithoek links vult Tosca een cryptogram in en leest Marie in een medische encyclopedie. Peter loopt rond en bekijkt allerlei dingen door een vergrootglas)

TOSCA: Hé, dat is toevallig.

KEES: Wat?

TOSCA: Vijf letters... en de omschrijving luidt: lekker meer!

KEES: Ja, en? Wat zou dat?

TOSCA: Nou, dat is toch toevallig. Want het antwoord is "haven"!

NINA: Zo heet ons huis. De Haven. Maar waarom is dat "lekker meer"?

TOSCA: Dat is toch simpel. Lekker is "ha!" en meer is "ven". Ha-vèn, haven. *(Kees en Nina wisselen een blik van verstandhouding en halen de schouders op)* Ach, dat snappen jullie toch niet. Waarom ben ik de enige hier die verstand van cryptogrammen heeft!

PETER: *(loopt naar Tosca en houdt het vergrootglas boven haar puzzel)* Mag ik het eens zien? *(trekt interessant gezicht)* Juist, ja. Interessant. Wat goed van u. *(haalt notitieblok uit zijn zak en noteert:)* Ha... vèn... Dat kan van belang zijn.

TOSCA: Ga weg, Peter. Ga boeven vangen en laat mij met rust.

MARIE: *(heeft al die tijd zonder op te kijken in haar boek gelezen)* Tjemig, nooit geweten. Wisten jullie dat?

KEES: Wat?

MARIE: Van die gele lichamen?

KEES: Ik weet niets van Chinezen. Alleen van Chinese honden. Shih-Tzu, Chowchow, Sharpei, de Chinese naakthond...

TOSCA: Je meent het! Jij ziet liever een naakte hond dan een naakte vrouw, hè?

KEES: Dat lijkt me nogal logisch.

TOSCA: Natuurlijk. Maar Marie bedoelt geelzucht. *(tegen Marie)* Heb je **nu** weer geelzucht? Ik denk eerder dat je kleurenblind bent.

MARIE: Dat bedoel ik helemaal niet. Luister. *(leest uit het boek)* "Geel lichaam, corpus luteum, overblijfsel van het eiblaasje - oftewel follikel - na de eisprong. Als geen bevruchting optreedt gaat het gele lichaam snel ten gronde. Zie ook: eierstok."

KEES: *(kijkt vies en houdt handen voor de oren van zijn pluchen hond)* Dat hoef ik helemaal niet te weten! En Wodan ook niet.

NINA: Heet hij vandaag Wodan?

KEES: Ja, anders zou ik hem zo niet noemen.

NINA: Dat is waar. Kijk, Kees, *(laat kleurboek aan Kees zien)* ik heb een hondje gekleurd. Mooi, hè?

KEES: Eh... ja... bestaan er roze honden?

NINA: Voor mij wel.

TOSCA: Nina bekijkt de wereld door een roze bril. Je komt er nog wel achter, meisje. En jij... *(tegen Marie)* jij moet eens ophouden met die griezelverhalen. Eisprong! Die ellende heb je toch allang achter de rug?

MARIE: *(verongelijkt)* Je weet het nooit. *(iedereen gaat zwijgend verder met wat hij of zij aan het doen was; Peter gaat aan tafel zitten en bekijkt beurtelings Nina en de legpuzzelstukjes door het vergrootglas)*

TOSCA: Weet iemand wat een "vuile streek" is?

KEES: En of! Daar weet ik alles van. En anders Wodan wel. Ik zal je vertellen wat me is overkomen. Ik liep laatst...

TOSCA: Ja, dat weten we wel! Iemand schold je uit voor vieze oude hondenman. Ik bedoel een ander woord voor "vuile streek". Cryptisch.

KEES: O.

PETER: Hoeveel letters?

TOSCA: Tien letters. Het begint en het eindigt met de letter s.

PETER: Eh... *(denkt heel diep na)* Ik weet het... ik weet het.... Maar ik kan u niet helpen.

TOSCA: Dat had ik ook niet verwacht.

PETER: Ik wou dat ik alvast zo veel als u wist. Maar ik werk er al hard aan.

TOSCA: Nou, je doet je best maar. Zeg, waar is Magda? Is ze weer... eh...

PETER: *(springt van zijn stoel en gaat als een razende de hele kamer door met zijn vergrootglas)* Ik zie haar niet, ik zie haar niet, ik zie haar niet.

KEES: Kijk maar eens uit het raam, Peter. Gewoon, met je blote ogen. Niet door die malle loep.

PETER: *(loopt naar het raam in de achterwand, Nina volgt hem)* Daar! Daar zit ze. Weer een vermist persoon teruggevonden.

KEES: *(gaat ook kijken)* Dacht ik het niet. Op de bank. Zoals gewoonlijk.

TOSCA: Wachten op wat NIET gaat komen.

MARIE: Als ze maar geen kou vat. Ze moet ijzersterk zijn. Als ik iedere dag buiten op een bankje ging zitten had ik allang longontsteking

gehad.

TOSCA: Jij krijgt al longontsteking als je erover leest.

MARIE: O...!

KEES: Ik ga Magda halen. Het is inderdaad nog fris buiten. Kom, Wodan! *(pakt hond van tafel)*

NINA: Ik ga met je mee. *(met Kees af door deur naar hal in rechterzijwand)*

PETER: *(blijft voor het raam staan en doet verslag)* Kees laat de speurhond het werk doen. Daar gaat hij... regelrecht naar het bankje in het plantsoen.

TOSCA: Tuin! Fantast...

PETER: Vermiste persoon kijkt op. Knappe jongedame legt hand onder kin van vermiste persoon. Hondenman pakt vermiste persoon bij arm en voert haar weg.

MARIE: Dan zit ze straks onder de blauwe plekken. Dat heb ik ook altijd als Kees mij vastpakt.

TOSCA: Of als hij alleen maar naar je kijkt.

MARIE: O...! *(wrijft over haar arm)* Weet je, ik heb last van een slijmbalontsteking.

TOSCA: Beurs!

MARIE: Ja, mijn hele arm is beurs.

TOSCA: Nee, je hebt een slijmBEURSontsteking!

MARIE: Ja, dat ook...

TOSCA: Ach welnee... je hebt gewoon last van ouderdom. Stijve spieren.

MARIE: O....!

TOSCA: Smeerpoets!

MARIE: Wat?! *(springt op en gaat dreigend voor Tosca staan)* Hoe durf je mij een smeerpoets te noemen! Ik ben heel schoon op mezelf. Persoonlijke hygiëne is van levensbelang. Hoe durf je!

TOSCA: Rustig aan, Marie, dat is alleen maar de oplossing. Het woord dat ik zocht. Vuile streek - smeerpoets. *(Marie kijkt haar niet-begrijpend aan)* Vuil is smeer, streek is poets... ach, laat maar, dat snap jij toch niet.

PETER: Ze komen hierheen! Niet te geloven - het reddingsteam brengt het slachtoffer naar de veilige haven.

TOSCA: Zoals elke middag.

PETER: Daar zijn ze! *(rent naar de deur hal om ze binnen te laten)*

MARIE: Magda! Je bibbert helemaal. O, je hebt kou gevat, je wordt doodziek. Zal ik een sjaal voor je pakken?

MAGDA: *(laat zich door Nina en Kees naar de zithoek voeren en gaat zitten)* Nee, dat hoeft niet.

MARIE: Een aspirientje dan? Of paracetamol - dat is beter voor je. Want aspirine...

TOSCA: Ho, ho, ho! Dat weten we nou wel. Dat heb je al honderd keer gezegd.

MARIE: O...!

MAGDA: (*tegen Marie*) Je bedoelt het goed, meisje. Maar aspirine helpt niet tegen een gebroken hart.

PETER: Haar minnaar heeft haar laten zitten.

MARIE: In de kou.

KEES: Sst!

TOSCA: Ook dat weten we allang.

KEES: Maar Magda weet niet dat wij het weten.

MARIE: Ik stik hier. Ik heb frisse lucht nodig. Ik ga wandelen in het bos.

TOSCA: (*sarcastisch*) Pas maar op dat je geen kou vat. Dat tere lijf van jou...

MARIE: Ik trek mijn jas aan! En—

TOSCA: Bontlaarzen, wanten, muts op, sjaal om... Mens, het is mei!

MARIE: O...! Waarom moet jij mij altijd hebben? Alleen maar omdat ik op mijn gezondheid let. O...! (*korte snik*) Gelukkig dat ik nog kan wandelen, want mijn benen zijn nog goed.

TOSCA: Ja, maar ze zijn wel lelijk!

MARIE: O...! Hoor je dat, Kees, hoor je dat?

KEES: Wat?

MARIE: Tosca zegt dat ik lelijke benen heb. Vind jij dat ook?

KEES: Dat weet ik niet. Ik heb alleen verstand van hondenpoten. (*kijkt naar Marie's benen*) En jij hebt geen hondenpoten.

TOSCA: Want een hond is geen olifant.

MARIE: Bedoel je dat ik olifantenpoten heb?

TOSCA: Hè, hè... ze snapt het.

MARIE: O...!

NINA: Tosca, ik vind niet dat jij erg lief bent tegen Marie. Ik ga met je mee wandelen, Marie. Goed?

MARIE: Ja, want jij bent een lieverd. Ga jij ook mee, Kees?

KEES: Ach, ik weet het niet. Mijn puzzel is nog niet klaar.

NINA: Maar je moet Wodan toch nog uitlaten? Ga maar, dat is goed voor je. Ik ga ook mee.

KEES: Nou, vooruit dan. (*Marie, Nina en Kees plus hond af via haldeur. Peter verstopt zich achter de gordijnen naast het raam*)

TOSCA: Hé, hé, wat een rust. Alles oké, Magda?

MAGDA: (*staat op en ijsbeert door de kamer*) Hij is niet gekomen. Weer niet. En hij zou er om drie uur zijn.

TOSCA: Wie?

MAGDA: Dat mag eigenlijk niemand weten. En vooral Hendrik niet, mijn echtgenoot.

TOSCA: Ik zal niets tegen Hendrik zeggen.

MAGDA: Echt niet?

TOSCA: Echt niet.

MAGDA: Goed dan. *(gaat dicht bij Tosca zitten)* Ik heb een minnaar. Charles heet hij. Zo'n knappe man. Hij heeft een klein snorretje, dat staat zo gedistingeerd. En hij is een echte heer. Hij draagt altijd lakschoenen.

TOSCA: Dan ben je een echte heer.

MAGDA: Ja... O, ik zou wel altijd bij hem willen zijn...

TOSCA: Maar waarom doe je dat dan niet?

MAGDA: Hij is arm...! Van de liefde alleen kun je niet leven. Laat staan dat je er kleren van kunt kopen, of sieraden, of naar de kapper gaan... En de schande! Iedereen zou denken dat ik een lichtekooi was...

TOSCA: Nou...

MAGDA: O nee, zoiets doet men niet in onze kringen. Begrijpt u? Daarom mag niemand van Charles weten.

TOSCA: Maar als je niet van Hendrik houdt...

MAGDA: Maar ik hou wel van hem. Van zijn... van zijn... van zijn aanzien. Hendrik is notaris. We wonen in een mooi huis. Een heel mooi huis. *(kijkt verwonderd om zich heen en gaat weer ijsberen)* Waar ben ik nu?

TOSCA: In huize "De Haven". Je logeert hier een poosje.

MAGDA: O. Daarom kwam Charles niet. Die weet dat niet. *(angstig)* Denkt u ook niet?

TOSCA: Dat zal het wel zijn. Kom, *(staat op, legt puzzelboekje in fauteuil)* je bent helemaal overstuur. Waarom ga je niet een tijdje rusten?

MAGDA: Goed, mevrouw. Maar u zegt niets tegen Hendrik, hè?

TOSCA: Nee, ik zal niets tegen Hendrik zeggen. Kom, ik zal je naar je kamer brengen. *(Magda wil Tosca een arm geven, Tosca reageert panisch)* Nee!!! Niet aanraken! Vort, naar je kamer? *(Magda gaat verbouwereerd af door deur in linker zijwand; Tosca volgt)*

PETER: *(komt vanachter het gordijn vandaan, gaat aan de grote tafel zitten en schrijft in zijn notatieblokje)* Charles... Hendrik... Ze zijn allebei al jaren dood, maar je weet maar nooit. Misschien is het belangrijk. Het kleinste detail kan van het grootste belang zijn. *(luistert)* Wegwezen!

LINDA: *(op van links met dienblad vol bekers thee)* Hé, waar is iedereen? *(zet blad op tafel, loopt naar het raam)* Hm... niemand in de tuin. *(haalt schouders op en gaat wat opruimen tot Tosca opkomt)*

van links) Tosca! Waar is iedereen? Ik heb de thee gebracht.

TOSCA: Hoe moet ik nu weten waar IEDEREEN is. Ik weet nauwelijks waar ik zelf ben. (*gaat aan tafel zitten en pakt beker*)

LINDA: Je weet best wat ik bedoel. (*gaat ook aan tafel theedrinken*)

TOSCA: O ja? Nou, ik denk dat de Koningin in haar paleis zit, dat de groenteboer in zijn winkel is en dat de chirurg in de operatiekamer staat. Maar ik weet het niet zeker.

LINDA: Je bent gek!

TOSCA: Daarom woon ik ook hier.

LINDA: (*in verlegenheid*) Maar dat bedoel ik niet. Sorry, Tosca. Dat was dom van me. Jij bent helemaal niet gek, natuurlijk niet. Neem me niet kwalijk.

TOSCA: Trek het je niet aan. Het is normaal om gek te zijn. Tenminste, een beetje gek. Een beetje gek is wel lekker.

LINDA: Ja, ja...

TOSCA: Goed. Magda heeft net weer vergeefs op haar minnaar zitten wachten en is nu op haar kamer, Kees, Nina en Marie zijn aan het wandelen en Peter... eh... dat weet ik niet. Met een onderzoek bezig, denk ik.

LINDA: Ja, boeven vangen... En meneer Van Dansik?

TOSCA: Jan?

LINDA: Meneer Van Dansik, ja.

TOSCA: Linda toch! Als jij 's avonds in je bedje van hem ligt te dromen, noem je hem ook geen meneer.

LINDA: Tosca...! Ik droom nooit.

TOSCA: Goed, fantaseren dan.

LINDA: Dat al helemaal niet.

TOSCA: Dus je droomt nooit, je fantaseert nooit... jeetje... jij bent pas echt een zielenpoot!

LINDA: Waarom?

TOSCA: Omdat er niets boven fantasie gaat als je je leven wilt opleuken. En het is nog gratis ook.

LINDA: Mijn leven is al leuk genoeg.

TOSCA: Kom nou...

LINDA: Ja...! Ik heb een baan die ik fijn vind, ik ga met mensen om die ik aardig vind...

TOSCA: Vooral Jan.

LINDA: Dat bedoel ik helemaal niet. Ik bedoel jullie, de... de—

TOSCA: Gekken.

LINDA: Nee, bewoners!

TOSCA: Aha... bewoners. De een nog normaler dan de ander.

LINDA: Ach jij! Heb je overigens je kamer al opgeruimd? Gisteren was

het er een puinhoop.

TOSCA: Zeg! Mag ik dat zelf regelen! Als ik in een puinhoop wil leven, dan doe ik dat.

LINDA: Niet in dit huis, Tosca. Hier moet je je aan de regels houden. En een van de regels is: zelf je kamer schoonhouden.

TOSCA: Het is ook schoon. Een schone puinhoop.

LINDA: Schoonhouden en opruimen. Jullie moeten allemaal je steentje bijdragen.

TOSCA: Wat doe jij dan de hele dag? Lekker hapjes klaarmaken voor Jan?

LINDA: Hou daar nu eens over op! Je weet best wat ik hier doe. Ik regel, ik kook, ik begeleid, ik assisteer... Ik ben hier een soort moeder, al kon ik je dochter zijn.

TOSCA: *(fel)* Ik heb geen dochter! Ik heb niemand!

LINDA: Sorry, nee, natuurlijk niet. *(legt hand op Tosca's schouder)*

TOSCA: *(paniekerig)* Niet doen! Ga weg! Raak me niet aan! Eng mens!!

LINDA: Het spijt me, Tosca, ik dacht er even niet aan. Eh... ik zal Magda de thee op haar kamer brengen. *(links af met beker)*

PETER: *(op vanachter gordijn)* Ha, thee!

TOSCA: *(schrikt)* Jemig Peter! Waar kom jij nu weer vandaan? Waar zat je?

PETER: *(gaat aan tafel schrijven in zijn boekje)* Op mijn geheime plekje.

TOSCA: O, achter het gordijn...

PETER: Nee! Ik was... dat kan ik nu niet zeggen. Top secret!

TOSCA: Gò, je spreekt je talen. En wat ben je dan nu aan het doen?

PETER: Alles opschrijven. Want ik word machtig.

TOSCA: Machtig? Hoe bedoel je?

PETER: *(gaat staan; declameert:)* Kennis is macht. Wie de kennis heeft, heeft de macht. Ik verzamel macht, want ik verzamel kennis. *(gaat weer zitten)*

TOSCA: Indrukwekkend. Maar volgens mij kun je beter kennissen verzamelen. Hoewel...

PETER: Ik heb u toch. *(kijkt Tosca vol aanbidding aan)*

TOSCA: *(zachtmoedig)* Ja, dat is waar. *(drinkt peinzend van haar thee, terwijl Peter verder schrijft)*

PETER: Mag ik uw wang strelen?

TOSCA: Nee!

PETER: Ik wil u geen pijn doen.

TOSCA: Je mag allen mijn ziel strelen.

PETER: *(schrijft)* Ziel... strelen... Maar hoe doe je dat? *(Tosca maakt*

hulpeloos handgebaar)

LINDA: *(op van links)* Ah, Peter, was je er ook? *(gaat aan tafel zitten)*

PETER: Maar dat zie je toch?

TOSCA: Dat is nu een retorische vraag, Peter. Schrijf het maar op, want kennis is macht.

PETER: Zal ik doen. *(terwijl hij schrijft:)* Was... je... er... ook. Ree... Hoe?

TOSCA: Laat maar, Peter. Niet belangrijk. *(gaat in fauteuil zitten puzzelen)*

LINDA: Waar blijven de anderen? Hun thee wordt koud.

PETER: *(alsof hij een groot geheim vertelt)* Ze zijn aan het wandelen.

LINDA: Ja, dat weet ik.

PETER: *(teleurgesteld)* O.

LINDA: Maar weet je ook waar meneer Van Dansik is?

PETER: Ja, eh... *(bladert in zijn boekje)* Nee.

LINDA: Er staan allemaal koffers in de hal. Er gaat toch niemand van jullie weg?

TOSCA: Nee. Waar zouden we heen moeten... Misschien komt er een nieuwe bewoner.

LINDA: Dat zou kunnen. Maar waarom heeft Jan... heeft meneer Van Dansik dat dan niet tegen mij gezegd?

TOSCA: Je weet toch hoe verstrooid hij is. Hij weet van achteren niet dat hij van voren leeft. Of is het andersom?

LINDA: Wat maakt dat nou uit! Ik maak me zorgen om hem. Heb je niet gemerkt dat hij de laatste tijd erg zorgelijk kijkt?

TOSCA: Misschien heeft hij een ongelukkige liefde.

LINDA: O nee!

PETER: *(schrijft)* On... ge... luk... kige... lief... de. Net als ik!

TOSCA: Het zou toch kunnen.

LINDA: Zou je denken? Maar...

TOSCA: Maak je geen zorgen. Liefde geeft niks dan narigheid. Kijk maar naar Magda.

LINDA: *(aarzelend)* Ja... misschien. Maar ik weet wel wat er aan de hand is... Eh, Peter.

PETER: Ja?

LINDA: Zou jij eens willen kijken waar de wandelaars blijven. Misschien zijn ze wel verdwaald.

PETER: Ja. Weten ze de weg niet meer. Ik weet dat wel. Ik weet veel.

LINDA: Ja, heel veel. Ga ze maar gauw redden.

PETER: Goed, dat zal ik doen. *(af rechts)*

TOSCA: Sinds wanneer verdwalen ze op die anderhalve vierkante meter bos? *(Linda kijkt Tosca verwijtend aan)* O, je wou hem weg

hebben. Je wou over Jan praten. Ja, hè?

LINDA: Ik moet het aan iemand kwijt. Het is heel erg.

TOSCA: Nou, zeg het dan maar. Wat is er zo verschrikkelijk dat Peter het niet mag weten?

LINDA: *(gaat ijsberen)* Nou... Meneer Van Dansik...

TOSCA: Jan.

LINDA: Jan... is een idealist.

TOSCA: Een rijke idealist.

LINDA: Ja. Daarom laat hij jullie hier wonen voor heel weinig geld, voor wat jullie kunnen missen van jullie uitkering. En waar zouden jullie anders heen moeten?

TOSCA: We zijn niet gek genoeg voor een gesticht - en niet normaal genoeg om ons in de maatschappij te handhaven. Dat bedoel je toch?

LINDA: Ik wil je niet beledigen...

TOSCA: Maar dat bedoel je wel. Geeft niet. Als de waarheid pijn doet, is het nog steeds de waarheid.

LINDA: Ja. Ergens ben jij zo wijs...

TOSCA: Maar... hoe groter geest, hoe groter beest. Ik weet het. Toe nou maar, ga even zitten en vertel wat er aan de hand is.

LINDA: *(gaat aan tafel zitten)* Hij is niet rijk meer. Zijn aandelen zijn enorm gekelderd en toen is hij ook nog gaan speculeren...

TOSCA: En dat is slecht afgelopen?

LINDA: Ja. Dat mag je wel zeggen. En nu moet er iets gebeuren. Maar wat?

MAGDA: *(op van links)* Dag dames. Wilt u straks op theevisite komen? Ik heb heerlijke petitfours. En misschien kunnen we dan gaan bridgen. U bent van harte welkom.

LINDA: *(gaat de deur links voor Magda openhouden)* We komen straks. We moeten nog even... eh...

TOSCA: Een beeldig middagjaponnetje aantrekken.

MAGDA: Natuurlijk! Want wat u nu aan heeft is affreus. Totaal ongeschikt voor een theevisite. Dames, tot straks dan. *(af links)*

LINDA: *(kijkt Magda hoofdschuddend na)* Dat bedoel ik nou... *(tegen Tosca)* Jij kan nog wel voor jezelf zorgen - als het moet... denk ik - maar zij... *(zucht en gaat weer zitten)*

TOSCA: Dus IK moet hier weg.

LINDA: Nee! Dat heb ik niet gezegd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto